

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1621/2021
21.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Душан Клиска, адвокат из ..., против туженог „Дечије позориште Суботица“, кога заступа Урош Миловановић, адвокат из ..., ради заштите од злостављања на раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 121/21 од 19.04.2021. године, у седници одржаној 21.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 121/21 од 19.04.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 121/21 од 19.04.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Вишег суда у Суботици ПП 3/20 од 04.11.2020. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се утврди да је тужилца, дипломирана глумица, претрпела злостављање на раду од стране директора туженог, да се забрани директору туженог даље злостављање или понављање злостављања у односу на тужилца, да се обавезе тужени да по свом органу управљања отклони последице злостављања тужилце и да тужилци накнади трошкове поступка од 261.000,00 динара са затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка од 324.800,00 динара, у случају доцње са затезном каматом од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове жалбеног поступка од 52.900,00 динара. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде тужилца је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешене примене материјалног права, на основу члана 403. став 2 тачка 2 ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију. Трошкове за састав одговора на ревизију је тражио.

Испитујући дозвољеност ревизије, применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Чланом 29. ста. 1. и 2. Закона о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ број 36/10) прописано је да запослени који сматра да је изложен злостављању од стране послодавца са својством физичког лица или одговорног лица у правном лицу може против послодавца да поднесе тужбу пред надлежним судом у року из члана 14. став 2. овог закона. Право да поднесе тужбу против послодавца због злостављања на раду или у вези са радом има запослени који није задовољан исходом поступка заштите од злостављања код послодавца, у року наведеном овим ставом. Ставовима 4. и 5. овог члана прописао је да спор из става 1. и 2. овог члана јесте радни спор. Ако овим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Из наведених законских одредби произлази да спор о утврђењу злостављања на раду и забране даљег злостављања представља радни спор, на који се примењује одредба о дозвољености ревизије из члана 441. ЗПП, јер Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила о дозвољености ревизије.

Имајући у виду да је предмет тужбеног захтева утврђење злостављања на раду и забрана даљег злостављања, не ради се о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа, па ревизија тужиље није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, али налази да нема места примени члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију одбијен је на основу члана 154. став 1. ЗПП, јер се не ради о трошковима потребним ради вођења ове парнице, па је одлучено као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић